

daktionen har derfor været ubeføjet til at bruge dette Udtryk, men jeg konstaterer ogsaa, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds ikke gjorde Ugeskriftets Ord til sine, men tog Afstand fra dem. Hvad det angaar, at man kalder den paagældende Bestemmelse en uhyggelig Plet paa vor Lovgivning fra den Albertiske Periode, skal jeg minde om, at jeg har oplyst for Tinget, at det er en Jurist i dette Ting, som har bragt denne Bestemmelse ind i Lovforslaget, og at den ikke fandtes saaledes i det oprindelige Forslag. Men den daværende Minister accepterede i Overensstemmelse med alle Medlemmer i dette Ting den Tanke, som Ordføreren for det radikale Parti fremsatte.

Dernæst kalder den vedkommende Redaktør de Argumenter, jeg har fremdraget, for ret luftige. Det, finder jeg egentlig, er det mest ubeføjede af, hvad Ugeskriftet har tilladt sig at fremføre. Hvad ere disse „luftige Grunde“ for nogle? Det er for det første Omtalen af en Foranstaltning, som Ugeskriftets Redaktion selv har foretaget, men de Handlinger, man selv foretager sig, plejer man dog ikke at betegne som luftige. Hvad der sigtes til, er, at vi i Bemærkningerne til Lovforslaget have omtalt det rent faktiske, at Redaktionen for Ugeskriftet har foretaget en Enquête. De Ord, hvormed det omtales i Bemærkningerne til Lovforslaget, lyde saaledes: „Efter Justitsministeriets Formening maatte der nu vel tillægges de nævnte Anker en betydelig Vægt, men da paa den anden Side en af Redaktionen for „Ugeskrift for Retsvæsen“ blandt Underrettsdommerne foranstaltet Enquête angaaende Lovens Virkninger m. v. utvivlsomt viste, at Loven ikke alene havde været ret stærkt benyttet, men ogsaa for en ikke ringe Del havde virket til Befolkningens Tilfredshed, besluttede man, inden man tog Stilling til Spørgsmaalet om Lovens fremtidige Skæbne, at indhente en Udtalelse fra De samvirkende danske Landboforeninger, der maatte antages at have særlig Kundskab om, hvorledes Loven har virket i det praktiske Liv.“ Vi have altsaa, som det vil ses, omtalt det rent faktiske, at Ugeskriftet havde foranstaltet en saadan Enquête, men derimod have vi ikke vist Ugeskriftet den Ære, som det selv paa-staa, vi have vist det, at citere dets Opfattelse. Vi have tilladt os at danne os vor Opfattelse af de faktiske Oplysninger, Ugeskriftet er fremkommet med. Derfor er den Paastand, at man skulde have udeladt noget af Citatet, ganske uberettiget.

Koncipisten af disse Bemærkninger har ikke tænkt paa at citere, men har udtalt sin egen Opfattelse, og den kan ikke siges at være i Strid med den Opfattelse, som Ugeskriftet kommer til. Naar Enquêten kommer til Udvalget, vil det ses, at man, hvor man meddeler de rent faktiske Oplysninger, formentlig ikke med et Ord nævner Landbefolkningen. Spørgsmaalet var ikke, om Landbefolkningen var tilfreds, men, som det ærede Medlem oplyste, siges det, at Befolkningen gennemgaaende er tilfreds. I de rent faktiske Oplysninger nævnes ikke Ordet „Landbefolkning“, det nævnes først i Konklusionen, som Ministeriet selv har draget. Ugeskriftets Konklusion er denne, at Bestemmelsen synes at være bleven ret stærkt benyttet og adskillige Steder har virket til Befolkningens, i alt Fald Landbefolkningens — „Land“ fremhævet — Tilfredshed. Ministeriet skriver, at Resultatet er, at den for en ikke ringe Del har virket til Befolkningens Tilfredshed. Jeg tror, at man ikke med de Ord har sagt mere end Ugeskriftet, men tværtimod mindre. Men det er noget, som siger sig selv, at Tilfredsheden særlig maa være i Landbefolkningen, eftersom Lovens Virkefelt væsentlig er paa Landet og for Landbefolkningen, for saa vidt som de fleste Handeler med Kreaturer afsluttes mellem Landboere, i alt Fald hører i Regelen en af Parterne til Landboerne.

Det andet luftige Argument er dette, at Ministeriet har taget Hensyn til en Udtalelse fra De samvirkende Landboforeninger. Den Kritik tager jeg med den største Ro. Jeg forstaaer nok, at i en stuelærd Professors Overvejelser veje De samvirkende Landboforeningers Mening ikke saa meget, men i den lovgivende Forsamling betyder den enstemmige og ubetingede Tilslutning fra De samvirkende Landboforeninger mere, end den betyder for en juridisk Professor.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Til denne sidste Bemærkning om Landboforeningerne vil jeg sige, at naar det er godt at tage et Responsum fra Landboforeningerne, vilde det heller ingen Skade være til at tage et Responsum fra de samvirkende Vognmandsforeninger, thi ligesom de første forstaa sig paa at sælge Heste, forstaa Vognmandsforeningerne sig paa at købe Heste.